

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
udvalg@ft.dk

Nikolaj Amstrup

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

27. januar 2016

J.nr. 16/00413

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 6. januar 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 177 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet af ikke-medlem (MFU) Nikolaj Amstrup (ALT).

Spørgsmål nr. 177:

”Kan ministeren med baggrund i debatindlægget ”Boligselskab: Kontanthjælpsloft over boligstøtte giver ikke mening” af Bo Jørgensen, Direktør for Boligselskabet Sjælland, på Altinget.dk (<http://www.alinget.dk/artikel/boligselskab-Kontanthjælpsloft-over-boligstoette-giver-ikke-mening>) og BL – Danmarks Almene Boligers høringssvar til lov om aktiv socialpolitik og lov om individuel boligstøtte redegøre for, hvilke andre tiltag regeringen påtænker for at forhindre den stigning i udsættelser af især børnefamilier, som relevante aktører forudsiger vil blive konsekvensen af de påtænkte ændringer af lov om aktiv socialpolitik og lov om individuel boligstøtte?”

Svar:

Til brug for besvarelsen har jeg indhentet bidrag fra Udlændinge-, Integration- og Boligministeriet, som har oplyst følgende:

”Som det også er tilkendegivet i andre svar til Folketinget på tilsvarende spørgsmål i den senere tid, er der ikke nødvendigvis en sammenhæng mellem lavere indkomst og risikoen for at blive sat ud af boligen.

Undersøgelser gennemført af SFI viser således, at der som oftest ikke er tale om én enkelt forklaring på, at lejere sættes ud af deres bolig. Der er typisk tale om et sammenfald af flere faktorer, som fx manglende evne til at administrere egen økonomi, stor gæld, psykiske problemer, misbrug osv.

Da der som nævnt kan peges på en række forskellige årsager til, at lejere ikke betaler huslejen, er der gennem de seneste knap 10 år gennemført en bred vifte af initiativer med henblik på at forebygge udsættelser af lejere.

Centralt er det i den sammenhæng, at det er sikret, at kommunerne inddrages på et så tidligt tidspunkt i huslejerestancesager, at der reelt består en mulighed for at afværge en udsættelse af boligen. Særligt i forhold til børnefamilier er der en lov-mæssig pligt for kommunerne til at vurdere familiens behov for hjælp, allerede når kommunen modtager en underretning om en huslejerestance fra en almen udlejer. Det er også vigtigt at notere sig, at der mange steder i landet er etableret et tæt samarbejde mellem kommunen og de almene boligorganisationer i kommunen - netop med henblik på at optimere indsatsen for at forebygge udsættelser af lejere.

I det debatindlæg, der henvises til i spørgsmålet, fremhæves gældsrådgivning som værende årsagen til, at antallet af udsættelser er faldet til det halve i et alment boligområde. Dette er helt i tråd med de erfaringer, der er gjort i Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet, idet det har vist sig, at personlig og opsøgende rådgivning til udsættelsestruede lejere om blandt andet måder at sikre huslejobetalingen på og håndtering af gæld, er et effektivt redskab til at forebygge udsættelser af lejere. Der er af satspuljen for 2016 afsat midler til at igangsætte yderligere rådgivningsprojekter i almene boligområder.

På den baggrund er det vurderingen, at der aktuelt ikke er behov for yderligere tiltag på området. Udlændinge-, Integrations – Boligministeriet vil dog nøje følge udviklingen i antallet af udsættelser af lejere og løbende overveje behovet for gennemførelse af nye initiativer.”.

Jeg kan henholde mig hertil.

Venlig hilsen

Jørn Neergaard Larsen